Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 271. Braşov, Joi-Vineri, 8 (20) Decemvre 1895.

„Krach“ unguresc.

Unul din deputaţii antisemiţi ai parlamentului vienes, pledând în cunoscutul său discurs, plin de vehemenţă contra Ungariei şi a guvernanţilor ei, contra înoirei pactului dualist pe basele de până acuma, a dis între altele, că se va produce un „Krach“ în Ungaria cum nu s'a mai pomenit dela 1873, şi póte încă înainte de esposiţia milenară hârtiile de valóre unguresci vor cădé rapid şi va urma o catastrofă, care va lovì aspru şi pe capitaliştii mici austriaci, décă nu se vor grăbi a vinde cât mai curênd efectele unguresci, ce le posed.

Abia au trecut dece dile de când s'au pronunţat aceste cuvinte şi étă, că la bursa din Budapesta s'a şi produs o nouă crisă asemenea celei dela 9 Novembre a. c., un adevěrat „Krach“, cădênd cu deosebire acţiile unguresci cu câte 20—30 fl. S'au pierdut într'o singură di milióne şi esistenţa a mii de ómeni a fost nimicită.

Panica la bursă e nespus de mare şi, ceea ce e mai caracteristic, nimeni nu 'şi póte da sémă în de ajuns despre causa acestei apariţiuni. Décă causa ar fi temerea generală de-o încurcătură resboinică, se întrebă cei mai mulţi, cum vine că numai cursul acţiilor unguresci a cădut atât de înspăimêntător? Ingrijiri şi temeri domnesc adi la tóte bursele europene, dér bursa din Budapesta e cuprinsă chiar de-o grózà nespusă, ca şi când s'ar aştepta la o mare catastrofă.

Situaţia, în care se află de present cercurile financiare din capitala ungară, e cât se póte de critică. Acésta o mărturisesc însě-şi foile unguresci susţiind, că ómenii serioşi prevěd, că cele ce se petrec adi la bursă pot sě tragă în vîrtejul crisei şi cercurile cele mai estinse, aşa că „încă înaintea deschiderei esposiţiei milenare, Budapesta póte sě fiă teatrul unor triste desastre financiare, décă nu se vor îmbunătăţi încurênd raporturile comerciale pe tótă linia“.

Bătětor la ochi este, fără îndoélă, că crisa de faţă se estinde în adevěr numai asupra burselor dela Budapesta şi Viena, ér mai ales asupra celei dintâiu, în ceea ce se deosebesce deruta actuală de deruta dela 9 Noemvre, care a pornit de pe pieţele streine.

Impręjurarea, mai ales, că tocmai cursul acţiilor unguresci a cădut atât de enorm, pe când hârtiile de valóre austriace arată diferenţe mult mai neînsěmnate, ne face sě credem, că de astă-dată mai mult situaţiunea interióră confusă a monarchiei austro-ungare este, care a produs acea panică la numitele burse.

O mare nesiguranţă despre cele ce au sě urmeze s'a lăţit în timpul din urmă în ambele emisfere ale monarchiei dualiste şi, în fond, se ridică ca un semn de întrebare ameninţător cestiunea reînoirei compromisului financiar dintre Ungaria şi Austria, care pare a întimpina de astă-dată nisce piedecĭ estra-ordinare.

Este ceva în atmosferă, ce face sě se presimţă o apropiată furtună, care póte sě sgudue din fundament temeliile, pe carĭ a fost clădit până acum pactul dualist. Nu e numai ura, séu simţul de rěsbunare al partidei anti-semite din Viena, care se îndreptéză cu atâta furiă în contra Ungurilor şi a pactului, ci tótă opiniunea publică în Austria, fără deosebire de partid, se împotrivesce astădĭ ideei, de-a mai face Ungariei concesiunĭ, ca în trecut, pe terenul politic, financiar şi economic, şi cu tótă siguranţa, ce-o manifestă cabinetul Badeni, se póte prevedé, că de rêndul acesta cestiunea înoirei pactului nu se va puté resolva nicĭ pe departe aşa de neted, ca până acum.

In fond tot anti-semiţii din parlament sunt, carĭ promovéză agitaţia în contra pactului. Dovadă a fost şi şedinţa furtunósă de alaltăerĭ a camerei vienese, în care a debutat érăşĭ Lueger cu câţi-va soţĭ ai luĭ contra cabinetuluĭ Badeni şi a Ungurilor. In acéstă şedinţă s'a dat însě pe faţă, că şi celelalte partide voesc sě se încheiă pactul în alte condiţiunĭ şi cu deosebire sě se modifice în favorul Austriei cvota, ce-o plătesc ambele state pentru acoperirea cheltuelilor comune.

Prospectele acestea, nu prea strălucite pentru campania reînoirei pactului, pe lângă multele miserii interne din Ungaria şi din Austria, vor fi contribuit în cea mai mare parte la simţul de nesiguranţă şi de temere, ce-a cuprins în aşa mare měsură pe bursianii dela Budapesta şi care îşĭ are rădăcina în stările putrede dela noi.

CRONICA POLITICĂ.

— 7 (19) Decemvre.

Sub preşidinţia Majestăţii Sale a monarchului s'a ţinut alaltăerĭ o **conferenţă militară** în Hofburgul din Viena. La conferenţă au luat parte: ministrul comun de resbel *Krieghammer*, inspectorii generalĭ de trupe br. *Schönfeld* şi prinţul *Windischgrätz*, şeful statului major br. *Beck* şi inspectorul general al cavaleriei br. *Gagern*. Conferenţa a durat $1^1/_2$ óre.

*

Diarul oposiţional „*Bud. Hir.*“ se plânge amarnic asupra unei aparinţe „triste“ pentru maghiarism. In partea nordică a Ungariei s'a pornit adecă o acţiune inaugurată, cum dice „B. H.“ de **partida poporală**, care lucră într'acolo, ca cât de mulţĭ membri sě repăşéscă din „**Kulturegylet**“-ul Ungariei de nord. Mai mulţĭ, preoţĭ catolicĭ deja şĭ-au dat dimisiunea. Şi numitul diar afirmă, că tot lucrul acesta se întêmplă în urma agitărilor confesionale, carĭ agitărĭ sunt îndreptate contra chemării „sânte“, ce o are acel Kulturegylet de a lăţi „limba maghiară“ şi „cântecile maghiare“.

*

In 16 c. întorcêndu-se împěratul german **Wilhelm** dela Kiel, unde a asistat la depunerea jurămêntului recruţilor de marină, a visitat pe prinţul **Bismark** în Friedrichsruh. Bismark, însoţit de contele *Rautzau* şi de profesorul *Schweninger*, îl primi pe împěratul la gară, îi *sărută mâna* şi-l conduse la castelul sěu, unde după un scurt dejun împěratul Wilhelm plecă mai daparte spre Berlin.

*

Membri **deputaţiunei rutene**, despre care amintiserăm în numerii trecuţĭ ai diarului nostru, au fost fórte nemulţămitĭ cu hotărîrea, ca numai şése dintre ei sě pótă merge în audienţă la monarcul. In 16 c. la amédĭ acei 6 membri au fost primiţĭ de Majestatea Sa, după-ce memorandul şi l'au aşternut mai înainte în căncelaria cabinetului. La alocuţiunea membrului *Ocarkiewitz*, Majestatea Sa rěspunse, că lucrurile vor fi studiate, se miră însě, de ce au venit la Viena atâţia Rutenĭ, când *ar fi fost de ajuns şi mai puţinĭ*, şi *cum de au venit atâţia preoţĭ* chiar când archiepiscopul Sembratovicz este numit cardinal? Se dice că monarcul ar fi dis în aceeaşĭ di unor deputaţĭ austriacĭ, carĭ erau presenţĭ la prândul de curte: „*Sèrmanĭ ţèranĭ! Cine óre mai plătesce şi aceste cheltuele?*“ Rutenii cer în *Memorandul* înaintat Majestăţii Sale, ca monarcul sě trimită un comisar guvernial estra-ordinar la Galiţia, care sě constate volniciile comise de autorităţĭ cu ocasiunea alegerilor, şi după aceea sě disólve dieta.

*

Diarul engles „*World*“ din Londra publică scirea sensaţională, că la curtea englesă se vorbesce despre o *stare încordată* ce ar esista între împěratul german **Wilhelm** şi între **suveranii germanĭ**. Causa ar fi cestiunĭ militare şi sociale.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Delia.

(*Din amintirile unui marinar.*)

Era într'una din ultimele serĭ ale anului; vêntul nord-ostic urla sělbatic peste marea nordică, rěscolită de el, şi o grozavă furtună de nord vuia, ca şi în acea nópte înfricoşată, în care buna mea corabie veche, care se afla într'o depărtare de puţine milurĭ dela ţěrmul patriei, mi-se cufundà sub picióre.

Da, eu o păţisem acésta; sciam, cum ţĭ-e inima în acele óre înfricoşate şi sinistre, în carĭ marinarul stă sus pe pod, şi cu ochĭ ardětorĭ şi înduréraţĭ caută în tóte părţile, nu observă nicĭ furtună, nicĭ zăpadă, nicĭ valurile tot mai ameninţătóre, captivat fiind cu desěvêrşire de *un singur* gând: „*se vadă* numai în sfirşit ceva!“

Câţĭ nu cugetau în acéstă nópte furtunósă aşa, şi câţĭ dintre ei vor mai ajunge óre şi diua de mâne? E o cóstă primejdiósă între Dover şi Firth of Forth şi érna presărată des cu sfărîmăturĭ de corăbii, carĭ par a striga marinarului, ce plutesce pe acolo: „*Momente mori*“.

Astfel cugetam la consoţii mei, carĭ erau afară şi simţiam cu atât mai mult împreună cu dênşii, cu cât eu însu-mĭ mě aflam într'o situaţie atât de drăgălaşă şi de captivătóre, cum numai Scoţia póte oferi, şi într'o societate atât de plăcută, decât care mai bună nu-mĭ puteam dori.

Eram anume cu corabia mea în Leith şi petreceam în acéstă séră, ca mai în fiă-care séră din restimpul cât am stat în drăgălaşul oraşel, în casa ospitală a vechiului meu prieten Wilson.

Noi formam o societate vióie, deşi mică: Wilson, soţia şi două fiice ale sale, „unchiul Gheorghe“ şi neînsemnata mea persónă.

„Unchiul Gheorghe“ era un vechiu pretin al casei, ţinuse în braţele sale ca micĭ copiliţe pe amêndouě domnişórele Wilson, şi pe acéstă împrejurare îşĭ basa atât el, cât şi amêndouě fetiţele tot dreptul de a întrebuinţa titlul de rudenii. Holteiu, retras şi bětrân, el îşĭ iubia „nepótele“, ca şi când ar fi propriile sale copile, şi décă se póte da credémênt proverbelor vechĭ, dênsul sta în fórte mare graţie la cele două dame tinere, căcĭ era hărţuit fără milă — dér totuşĭ ar fi fost greu de constatat, că óre de care mai mult, de Miss Wilson*) care isteţă şi tacticósă, cum i-se cade unei *young lady* bine crescute, sbiciuea cu glumele ei pline de spirit pe vechiul pretin; séu de sglobia Ellen, o copilă abia de şése-spre-dece anĭ şi fórte neastêmpěrată, care părăsise şcóla de un an, ér acum îşĭ věrsa întréga cutezanţă însuşită acolo asupra jertfei sale nearmate.

Era un tablou divin de a vedé pe bětrânul marinar cu barbă căruntă şedênd şi suridênd cu atât mai mulţumit, cu cât îl tachinau mai mult fetiţele.

— „Mě Gheorghe“, îi dise Wilson ridênd, „eu admir răbdarea ta! Nu mai suferi cu plăcere tóte din partea copilelor. Iepurii domesticĭ şi brósccele folosite de medicĭ ca esemplare de probe la secţionare sunt în asemănare cu tine fiinţe demne de invidiat“.

Unchiul Gheorghe îşĭ luà cu drépta pipa din gură, în timp ce cu stânga dete la o parte pe Mis Ellen, care năvăli asupră-i, şi dise:

— „Ce credĭ prietine? Deocamdată mai sufer tachinarea fără a simţi chinul, şi îmĭ dic spre mângăiere, că cei ce se iubesc, se tachinéză, — căcĭ şi aşa mi s'a întêmplat de multe-orĭ astfel cu fetele, firesce atuncĭ din alte cause“.

Ambele şirete isbucniră într'un rîs rěsunător, de-óre ce le păria într'adevěr prea comică ideea, că ar fi fost o vreme, în care bětrânul lor unchiu ar fi putut insufla în alt mod interes vr'unei tinere fetiţe, decât cum era în casul lor. Miss Wilson îi şi dete imediat espresiune acestui gând.

— „Eh, lassie“ *) reflectă unchiul Gheorghe ridênd binevoitor. „Dér, despre una cel puţin cred, că la tot casul, pot sě susţin acésta“, adăogà el, devenind deodată fórte serios, „sunt sigur de aceea“.

— „Ei, dér de ce n'ai luat'o atuncĭ de soţiă, unchiule?“ întrebă Ellen, pentru care „cérta“ era, firesce, la fiă-care chestie lucrul principal.

— „De ce? Da — de ce! Ei, copila mea, mai întâiu, pentru-că eram un tiněr

*) După obiceiul engles fata cea mai mare a casei e numită cu numele familiei; tóte celelalte cu numele de botez.

*) „Ce credĭ, copilo?“

Congregaţiunea

comitatului Huniădóra, ţinută în Deva, la 4 (16) Dec. a. c.

Deva, 5 (17) Dec. 1895.

Stimate D-le Redactor! Inainte de a Vĕ raporta despre acţiunea membrilor români ai congregaţiei şi despre decursul şedinţei de erĭ, ţin a Vĕ spune, că pe ḑiua de 15 Dec. contele *Kun* Géza, a convocat o conferenţă, la care a învitat pe toţĭ membrii congregaţiei.

In acéstă conferenţă, — la care pe cât sciu eu, dintre membrii românĭ, afară de vre-o câţĭ-va oficialĭ, nu a participat nicĭ unul, — s'a decis, ca la alegerile din 28 Dec. a. c. să fiă aleşĭ érăşĭ funcţionarii de astădĭ. Astfel es verosimil, că restaurarea se va face fără mult sgomot. Dintre Românĭ, afară de cei carĭ sunt deja în funcţiunĭ, — nu a concurat până adĭ nimenĭ. — La congregaţia ţinută erĭ, deşi timpul a fost fórte rĕu, şi drumurile s'au stricat în multe locurĭ, dintre membrii românĭ, încă s'a presentat un număr considerabil. Inainte de începerea şedinţei dela 8—9 óre, membrii românĭ, s'au întrunit la o consultare. Fiind timpul scurt, mai înainte de tóte s'a decis ca *conferenţa* convocată să se ţină după amédĭ, éră până atuncĭ, membrii românĭ să participe la şedinţă şi acolo să ia parte la desbaterile, ce vor urma, hotărîndu-se, că la votărĭ membrii românĭ să voteze solidarĭ.

Fiind de faţă şi D-l Dr. Aurel *Munteanu*, D-sa a declarat, că deşi propunerea D-sale, relativă la felicitarea lui Banffy, din incidentul graţiării, o-a făcut, cu cea mai bună intenţiune pentru buna înţelegere e gata să o retragă, decă membrii presenţĭ vor crede, că va fi bine să o retragă. — După ce d-l propunĕtor şi-a mai desvoltat vederile sale şi a aflat, că toţĭ cei de faţă sunt de părere, ca să-şĭ retragă propunerea, D-l Dr. Aurel Munteanu a promis, că o va şi retrage.

După aceste ne-am dus cu toţii în congregaţiă. Fişpanul, br. *Szentkereszti*, în vorbirea de deschidere, aduce la cunoscinţă, că trebue să-şĭ împlinéscă o tristă datoriă, aducĕnd la cunoscinţa congregaţiei regretabila mórte a fostului Vicar dela Haţeg Ioan *Ianza*, care şi ca cetăţén şi ca membru al congregaţiunei şi mai ales ca bun patriot, a fost un bărbat distins. — Indată după aceea lua cuvântul, viceşpanul şi propuse, în terminĭ călduroşĭ, ca congregaţia să-şĭ esprime condolenţele sale şi în protocolul şedinţei de astădĭ, pentru perderea distinsului membru vicarul Ioan Ianza. S'a primit cu unanimitate.

A urmat publicarea legilor sancţionate şi a rescriptelor ministeriale. La p. 2 a fost rescriptul noului ministru Darányi Ignátz, prin care aduce la cunoscinţa comitatului, că a fost numit ministru de agricultură.

La acest punct comisiunea permanentă propune, ca congregaţiunea, luând la cunoscinţă numirea noului ministru totodată să-i trimită şi o adresă de felicitare.

Membrul Fr. *Hossu Longinu*, în numele sĕu şi al celorlalţĭ membri românĭ, declară, că, neavĕnd Românii încredere nicĭ în nou numitul ministru, nu primesce propunerea comisiunei permanente, încât se refera şi la felicitare. — Majoritatea însĕ a primit propunerea comisiunei permanente. —

A urmat apoi desbaterea celor-lalte obiecte puse la ordinea ḑilei, la care au luat parte şi membrii românĭ. Venind rêndul la alegerea comisiunilor au fost aleşĭ şi vre-o câţĭ-va membri românĭ. Se 'nţelege, că resultatul acestor alegerĭ s'a hotărît deja în conferenţa convocată de contele Kun şi ţinută în ḑiua precedentă. — Cerênd membrul Dr. *A. Munteanu*, ca în comisiunĭ, congregaţiunea să alégă mai mulţĭ membri românĭ, vice-şpanul cu dulcĭ cuvinte se escusa, ḑicĕnd, că nu se pot alege de membri în comisiunĭ, de cât numai de aceia, carĭ arată un interes mai mare faţă de causele administrative. Dênsul cu totă inima ar dori, ca cât mai mulţĭ membri românĭ să fiă aleşĭ în comisiunĭ, ca să aibă ocasiune a uşura agendele oficialilor.

Terminându-se alegerile, membrul Benedikti Lajos face propunerea, ca congregaţia să se abată dela ordinea ḑilei şi să ia în desbatere propunerile insinuate şi puse la finitul ordinei de ḑi. Se primesce.

S'a luat la desbatere propunerea membrului Dr. A. Munteanu, relativă la oprirea oficialilor administrativĭ de-a putea fi purtătorĭ de matricule. Comisiunea permanentă propune ca propunerea D-lui Munteanu fiind contrară legilor esistente să se i-a dela ordinea ḑilei.

Propunĕtorul desfăşură pe larg motivele, ce l'a îndemnat a face propunerea sa, arătând câte sarcinĭ se pun în spinarea notarilor comunalĭ, prin numirea lor ca purtătorĭ de matricule, dovedind, că este imposibilitate fisică, ca oficialii administrativĭ, şi cu deosebire notarii comunalĭ, să pótă purta şi acel oficiu greu şi de mare rĕspundere.

Vice-şpanul, rĕspunḑĕnd d-lui Munteanu, ḑice, că de şi propunerea acestuia în fond póte fi basată, nu o póte însĕ primi în forma în care s'a făcut, de óre-ce stăm în faţa unei legĭ deja sancţionate, de aceea speră, că propunătorul va afla o altă modalitate, ca să-şĭ ajungă scopul la care ţintesce.

Majoritatea a primit propunerea comisiunei permanente. — Inainte de-a se lua în desbatere a doua propunere a d-lui Dr. A. Munteanu, relativă la „felicitarea" lui Banffy, *vice-şpanul aduce la cunoscinţa congregaţiei, că D-l Dr. A. Munteanu şi-a revocat propunerea* şi decĭ decă nu se va afla nimenĭ, ca să şi-o însuşéscă, se va lua dela ordinea ḑilei.

Neaflându-se nimenĭ, 'propunerea s'a luat dela ordinea ḑilei, — şi s'a pus în desbatere a treia propunere tot a d-lui Dr. Aurel Munteanu. In acéstă D-l *Munteanu* propune, ca congregaţia să facă o representaţiune la ministrul de comerciu, în care să céră ca să ia în bugetul din anul viitor şi o sumă óre-care, pentru spesele cu regularea Mureşiului din apropierea comunei Gelmariu, ameninţată de desele inundărĭ. — S'a primit.

O viuă discusiune s'a încins la p. 23. Era vorba, că la carĭ institute de banĭ să se eloceze capitalele comitatului? Comisiunea permanentă a propus mai multe institute de banĭ de pe teritorul comitatului, între carĭ şi institutul „Ardeleana" din Orăştia, ficsând pentru fiă-care institut 5000 fl.

La acest punct D-l Dr. A. *Munteanu* a făcut contra-propunere, cerĕnd ca elocările să se facă nu în sume egale, ci în proporţiune cu fondul de reservă al fiăcărui institut, arătând câtă garanţiă póte da „Ardeleana", faţă de cele-l'alte institute de banĭ. — Asupra acestei propunerĭ s'a votat nominal şi majoritatea a primit propunerea comisiunei permanente.

E de însemnat, şi caracteristic totodată, că la acésta votare şi dintre membri maghiarĭ au votat câţĭ-va cu Românii, éră o parte mare a membrilor maghiarĭ îndată la începutul votării s'a retras în odăile laterale şi a stat acolo până s'a terminat votarea.

S'au luat apoi la desbatere mai multe statute. La acest punct membrul Vasilie *Demianu* a făcut propunerea, ca proiectele de statute să se tipăréscă şi să se împartă între membri înainte, ca aşa avĕnd la mână proiectele, cu mai mare esactitate şi pregătiţĭ să pótă pertracta acele statute. — După o discusiune óre-care s'a decis, ca vice-şpanul să se pună în înţelegere cu proprietarii ḑiarelor de pe teritorul comitatului şi să afle un mijloc óre-care ca proiectele pertractânde să se publice înainte de a fi desbătute.

Fiind timpul înaintat şedinţa se amână pe după amédĭ. Inainte de redeschidere, membri românĭ au ţinut conferenţă. Despre decursul şi hotărîrile luate în aceea conferenţă vĕ voiu scrie la timpul sĕu. La şedinţa de după amédĭ membrii românĭ se presentară de nou şi au stat până la fine.

Corespondentul.

SCIRILE ḐILEI.

— 7 (19) Decemvre.

Corpurile legiuitóre române se vor deschide astădĭ în 7 (19) Decemvre. Programa solemnităţii este următórea: 1. La órele 11 dim. *Te Deum* la Mitropoliă, în presenţa senatorilor şi deputaţilor, a miniştrilor, a inaltelor curţĭ de cassaţiune şi de comptiurĭ; a curţilor, tribunalelor, corpului profesoral, autorităţilor administrative, militare, consiliului comunal şi a camerei de comerciu. 2. La $11^{1}/_{2}$ înaltele corpurĭ şi autorităţĭ se vor întruni în sala şedinţelor adunărei, şi vor ocupa tribunele destinate lor. 3. D-nii senatorĭ vor ocupa întâiele băncĭ ale adunărĭ din drépta Tronului. d-nii deputaţĭ băncile din faţa Tronului, 4. Pornirea cortegiului regal dela palat se va anunţa prin 101 tunurĭ. 5. La órele 12, M. S. Regele, însoţit fiind de A. S. R. Principele Ferdinand, Moştenitorii presumptivĭ, este primit la scară de către d-nii miniştrii. M. S. Regele va intra în sala şedinţelor adunărei, precedat de Casa Sa civilă şi militară, şi Se va urca pe Tron, înconjurat de d-nii miniştrii. Casa civilă şi militară a M. S. Regelui se aşédă d'inapoia Tronului. Locul liber se ocupă de oficierii superiorĭ. 6. M. S. Regele, după cetirea Mesagiului de deschidere, părăsesce sala adunărei, şi Corpurile legiuitóre proced îndată la începerea lucrurilor. D-nii senatorĭ trec la localul Senatului.

—o—

Un fost ministru austriac provocat la duel. Contele Enric Taaffe, fiiul decedatului ministru-preşedinte austriac, a provocat la duel pe fostul ministru austriac Ernest de Plener, pentru un articol, publicat de acesta în „Fremdenblatt", în care articol părea a fi atacat rĕposatul conte Taaffe. Duelul însĕ nu s'a întâmplat, de óre-ce Plener a declarat înaintea martorilor contelui Taaffe, că el nicĭ pe departe n'a avut intenţiunea de-a atinge în sens rĕu memoria lui Taaffe.

—o—

Un sat în doliu. Satul Dridu-Snagov, de lângă Ferbinţĭ, (România) e adĭ în doliu. Opt familii şĭ-au perdut erĭ copii în nisce circumstanţe din cele mai fioróse, scrie „Timp." Ialomiţa trece în apropiere de cătunul Dridu. Copii din acel sat se duceau adesea acolo de se dedeau pe ghiaţă. Ierĭ pe la órele 4, mai mulţĭ copii plecară din sat spre rîul Ialomiţa, dér de astă-dată nu s'au mai întors. Victimele sunt în numĕr de opt, toţi copii de 9—12 anĭ. Pe când aceştĭ copii se dĕdeau pe ghiaţă, o parte din ea se rupse şi unul după altul nenorociţii cad în apă. Curentul i-a luat şi cadavrele au fost duse departe sub ghiaţa rîului. Se înserézâ şi copii nu se mai întorc. Părinţii sunt cuprinşĭ de bănuială şi plecă spre rîul Ialomiţa. Tot satul îi urmézâ. Ajung la locul fatal, vĕd ghiaţa sfărâmată şi bănuesc tot tristul adevĕr. Atuncĭ încep să plângă, să ţipe, femeile îşĭ smulg pĕrul, e o jale ce cu greu s'ar puté descrie. In zadar au rĕscolit ei apa, în zadar au căutat în latul şi în lungul rîului, cadavrele micilor copii nu s'au mai putut regăsi.

—o—

Falsificator de banĭ. In Budapesta şi în provincia din nou sunt în circulaţă monete false de câte 1 coróna. Aceste sunt

---

sfios din şcóla vechiă, către care omul putea vorbi despre căsătoriă abia atuncĭ, décă avea un post sigur şi era în posiţia de a nutri liber de grijĭ femei şi copii; şi apoi — pentru-că ea murĭ în etate nu cu mult mai înaintată decât a te, şorecelule, şi pentru-că abia câtva timp după mórtea ei aflaĭ, că mĕ iubise, şi încă fórte mult".

— „Ah, unchiule, povestesce-ne despre dânsa, te rog! Eştĭ intr'adevĕr uricios că nu voescĭ nicĭ-odată să ne istorisescĭ nimic, deşi ai păţit atât de multe".

— „Ei, cu cea mai dragă voie", rĕspunse unchiul Gheorghe, „mĕ tem numai, că mica şi simpla mea istoriórá de dragoste vĕ va plictisi.

— — — — — — — — —

„Ea era numai o mică telegrafistă în Liverpool, o fetiţă simplă din Irlanda, copila unui funcţionar sĕrac într'un oraş mic din Vestul îndepărtat al insulei verḑĭ. Tatăl ei era mai bogat în copii, decât în mijlócele necesare pentru crescerea şi nutrirea lor. Ast-fel trebui şi Delia să înveţe telegrafia, deşi abia eşise din şcóla poporală, şi într'o etate, în care cele mai multe fete tinere şed încă acasă, cetesc novele şi să cugetă la haine şi la petrecerĭ, fu ea trimisă în lumea largă şi streină, să-'şĭ câştige pâuea, şi pe cât să póte să mai trimită ceva şi acasă pentru surórele ei mai micĭ.

Şi ea rĕsbi cu nĕcasul! Venise la mătuşa sa, în Liverpool şi deóre-ce acolo plătia puţin pentru locuinţă şi întreţinere, tot-déuna prisosiau din mica léfă a Deliei câte-va şilinge, carĭ la sfîrşitul lunei erau regulat încredinţate poştei şi porniau spre Irlanda pentru de-a ajuta pe tatăl ei, să sature cincĭ guriţe flămânde, — firesce în paguba toaletei Deliei, pe care ea o neglijia în mod adevĕrat desinteresat, şi care de sigur stirnia în unele dame elegante, carĭ o întâlniau, gândul: „*Shocking*, cum să îmbracă acéstă tînĕră fiinţă, şi faţa ei Ḑeu nu e neplăcută!"

Da, nu era nicĭ decum neplăcută! Peste câte-va ḑile sunt douĕ ḑecĭ şi unul de anĭ, dragele mele, de când Delia a fost aşeḑată sub scumpa glie a patriei sale spre vecinică odihnă, dér dulcea-'ĭ faţă, cu ochii ei minunaţĭ, carĭ străluciau liniştit şi priviau aşa de galeş, cum numai un copil din lumea basmelor mai póte privi, îmĭ stă atât de clar înaintea ochilor, ca şi când aşĭ vedea-o şi acum înaintea mea!"

Povestitorul privia uitit în jăraticul prietinosului cămin — iubită cetitóre, ai observat vr'odată, cum poţĭ vedé tóte în jăraticul căminului, décă privescĭ liniştit în el, în deosebĭ când în odaie e tăcere şi nu prea multă lumină, şi décă ai în urma'ţĭ o viéţă lungă, plină de amintirĭ? Cum răsare din nou înaintea ta câte o faţă iubită, cum veḑĭ érăşĭ doi ochĭ scumpĭ, carĭ s'au închis de mult, privind la tine cu aceeaşĭ espresiune de dragoste, ca atuncĭ, când eram încă tinerĭ!

Unchiul Gheorghe îşĭ trecŭ mâna mare şi negricióşă prin barba-'i căruntă, trase de câte-va orĭ din pipa sa şi continuă apoi:

„Făcuĭ cunoscinţă cu ea în Liverpool la mătuşa-sa, dómna Williams, la care obicinuiam să locuesc, décă mĕ reîntorceam dintr'o călĕtoriă mai lungă şi debarcam spre a petrece câte-va ḑile pe uscat. Soţul dómnei Williams era cârmaciu pe o corabiă din India ostică; brava femeiă însĕ închiria odăi şi muncia cinstit, spre a nu rĕmânea în neactivitate împreună cu cele douĕ fiice ale sale, pe când tatăl familiei să străduia departe, pe ocean, pentru pânea de tóte ḑilele. Eu venisem în ḑiua de Crăciun cu o corabie mare din Calcutta la Liverpool, unde îndată-ce debarcasem, plecaĭ la dómna Williams. Pe atuncĭ eram încă un flăcău fórte neajutorat. Când adecă în diminéţa ḑilei în care sosisem, ordinaserăm vîntrelele, pentru de-a putea intra în port, alunecaĭ de pe catargiu pe coperişul naii, neted ca oglinda, şi căḑui cât eram de greu, lovindu-mĭ puternic umĕrul stîng. Strinsesem din dinţĭ, ca să nu strig de durere, şi încercasem să lucrez mai departe, dér nu mergea. O óră după aceea umĕrul meu era tare umflat, şi întrega parte superióră a corpului era înţepenită, să rupsese adecă încheetura umĕrului, ceea-ce, firesce, abia mulţĭ anĭ după aceea o aflaĭ din întâmplare dela un medic. Eu îmĭ aduc aminte de acest incident numai pentru-că durerea umĕrului meu m'a făcut cunoscut cu Delia.

(Va urma.)

bătute din argint de „Britania“, şi sunt mai ales coróne austriace cu data anului 1893. Uşor se pot cunósce, pentru-că au o colóre mai suriă decât celelalte şi inscripţia de pe cele mai multe lipsesc, ér pe altele emblema e cu totul ştérsă, şi sunt cu mult mai gróse decât corónele cele veritabile. —

—o—

Diarul partidei poporale. Conţii Ferdinand Zichy şi Nicolau Mauriţiu Eszterhazy au înfiinţat în Budapesta un nou diar intitulat „Alkotmány“. (Constituţiă).

—o—

Pentru nenorociţii din Mercurea, păgubiţi prin foc, se distribuiseră liste de colectare. Comitetul de ajutorare, representat prin dnii Dr. Albu ca preşedinte şi Vasiliu Crişan ca secretar, rógă pe dnii, carĭ au primit asemenea liste, ca sĕ le înapoeze cât mai curênd, pentru ca comitetul sĕ-şĭ pótă face darea de sémă.

—o—

Concert militar. Musica regimentului 50 din loc va da Sâmbătă în 21 c. un concert în otelul „Central Nr. I.“ Venitul concertului este destinat pentru restaurarea monumentelor celer căduţĭ în resbelul din 1866, conform ordinaţiunei ministrului comun de resbel, care a dispus ca musica fiă-cărei regiment austro-ungar se arangieze câte 1—2 concerte pe an în scopul sus amintit. Concertul de Sâmbătă se va da la mese intinse şi va avé un program ales şi bogat. Inceputul la 8 óre séra. Intrarea de persónă 50 cr.

—o—

Cine ţine sĕ aibă un călendar frumos şi util, sĕ céră *Calendarul revistei „Lumea Ilustrată“*. Acest Calendar conţine mai multe articole beletristice şi umoristice peste 100 ilustraţiunĭ şi costă 1 leu în oraş şi lei 1.30 in provincie. Se află de vêndare la tóte librăriile, ca şi la editorul IG. HERTZ (Hotel de France), Bucurescĭ.

Din analele politicei balcanice.

(Fine.)

Nicĭ măcar cele mai evidente comunităţĭ de interese nu au putut reaminti popórelor din Balcanĭ „contractele“ esistente. La conferenţa din Londra, ţinută în 1870, ajunse la ordinea dilei cestiunea regulării *Porţii de fier*, tot atât de importantă pentru Serbia, ca şi pentru România. Representanţii românĭ lăsară pe Sêrbĭ în baltă, şi Serbia trebui sĕ-şĭ apere interesele alăturea cu Pórta. Chiar şi la congresul din Berlin părăsiră delegaţii românĭ Berlinul tocmai înaintea pertractării cestiunii atât de însemnate pentru amêndouĕ ţĕrile a capitalisării tributului, şi Ristici rĕmase în acéstă afacere cu totul singur. Intre astfel de împrejurărĭ — dice fostul regent al Serbiei — alianţa balcanică rĕmâne la tot casul ca şi mai înainte idealul fiă-cărui patriot din Balcanĭ, popórele de acolo însĕ vor face bine, ca la vremurĭ anumite sĕ se îngrijéscă de alte mijlóce mai practice pentru ajungerea dorinţelor lor naţionale.

Nu mai puţin interesante sunt relaţiunile Rusiei faţă de Serbia în aniĭ 1866 şi 1870. Risticĭ a fost, cum se scie, în ultimul an regent. După întêlnirea împĕratului *Francisc Iosif* cu *Napoleon*, Francia, care dela tractatul din Paris încóce s'a arătat ca adevĕrata sprijinitóre a Serbiei, trecù în tabĕra contrarilor ei. Nemijlocit după acea întêlnire Austria şi Francia ridicară protest în contra înarmărilor sêrbescĭ. In epistola sa din 18 Decemvre 1867 ambasadorul rusesc, contele *Stakelberg* face pe principele Michail atent la „situaţiunea schimbată“ şi-l sfătuesce, sĕ amâne înarmarea „până la proximul rĕsboiu european.“

La 11 Mai 1868 Risticĭ e primit în audienţă de împĕratul *Alexandru II.* Acesta sĕ despărţi de bărbatul de stat sêrb cu următórele cuvinte: „Je vous engage de dire au Prince que vous avez en moi un ami désintéressé, qui vous recommande la patience et la modération. Nous vous continuerons la même bienveillance comme jusqu 'ici.“ („Vĕ însărcinez a spune Principelui, că D-vóstrĕ aveţĭ în mine un pretin desinteresat, care vĕ recomandă rabdarea şi cumpĕtul. Noi vom continua a avea aceeaşĭ bunăvoinţă faţă de D-vóstrĕ, ca şi până acĭ“).

Aceeaşĭ ţinută o observă Rusia si în anii 1869, 70 şi 71. Pentru tóte aceste Risticĭ aduce documente autentice. In 7 Iulie 1868 plecă din România o bandă armată spre Turcia, spre a provoca acolo o revoltă, lăsând pe *Bratianu* sĕ lucre în acest timp în Transilvania. Ignatiev numai decât admoniéză într'o scrisóre către agentul rusesc din Belgrad, *Sişkin*, cu datul de 27 Septemvre 1868, pe Sêrbĭ la linişte şi reservă. Aceeaşĭ observare o telegrafiéză principele *Gorciacoff* în 5 Octomvre 1868. In 15 Iulie 1870 isbucnesce *rĕsboiul franco-german.* Rusia îşĭ repetéză admonierile cu insistenţă. Când Risticĭ atrage atenţiunea lui Sişkin asupra „momentului oportun“ acesta îi rĕspunde la 1 Septemvre într'o scrisóre următórele: „Prinţul Gorciacoff regretă acéstă impacienţă. Străduinţele Ţarului sunt îndreptate asupra localisării crisei, şi dênsul ar privi cu nespusă displăcere, décă cine-va ar voi sĕ arunce tăciunele în praful de puşcă“.

Când principele Gorciacoff puse în 1 Noemvre 1870 *cestiunea mării negre* la ordinea dilei, Risticĭ îi ofere şefului secţiunei asiatice, *Stremukow* alianţa Serbiei în casul unei nouĕ încăerărĭ cu Turcia. Stremukow rĕspunde în numele lui Gorciacoff: „Principele e convnis, că cestiunea sĕ va resolva pe cale pacĭnică.“ In sfîrşit Risticĭ contestă aserţiunea espusă de *Pirocianac*, că contele *Andrássy*, care era atuncĭ ministru-preşedinte ungar, i-ar fi oferit principelui Michail cu ocasiunea unei întêlnirĭ pe o moşie din Ungaria superióră a acestuia, Bosnia şi Herţegovina în numele împĕraţilor Francisc Iosif şi Napoleon, la cas décă principele ar voi se se pună la disposiţia ambilor monarchĭ. La acea intêlnire Andrássy s'a nisuit sĕ înduplice pe principe, ca acesta se înfrêneze agitaţiunea pansêrbéscă din Sudul Ungariei, şi sĕ plânse de lăţirea panslavismului în cercurile guvernamentale rusescĭ de atuncĭ. Principele însuşĭ o istorisise acésta lui Risticĭ.

Cluşiu, 17 Decemvre 1895.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Astădĭ s'a ţinut érăşĭ o pertactare finală într'un proces al „Foii poporului“, sub presidenţa bar. *Szentkereszthy!* Pe banca acusaţilor au stat un Ioan *Ciontea* ca responsabil pentru redacţiă, şi T. L. *Albini* ca proprietar şi editor. Procesul a fost intentat pentru un articol publicat în urma casului întêmplat cu D-l Grigore Popescu preot gr. cat. în Suciul-de-jos, despre care se scie, cum a fost batjocurit de gendarmii ungurĭ şi dus de ei legat în comuna învecinată pe jos, unde în casarma lor din nou a fost tractat în modul cel mai brutal şi neuman.

In decursul pertractării s'au ascultat şi martorii, anume Ilisie *Lazar* plugar din Suciu de jos şi *Roth* Samuel notariul jidan din Suciul de sus, şi încă 2 gendarmĭ. *Roth* dise, că a vĕdut pe Popescu ducêndu-l legat patru gendarmĭ între baionete pe jos.

După finirea interogatorului, la órele $11^1/_4$ îşĭ începe procurorul *Számi* vorbirea de acusaţiune. In cursul vorbelor sale laudă până la stele gendarmeria maghiară, şi o încarcă cu tot feliul de complimente.

Ciontea renunţă la apĕrare, ér T. L. Albini în puţine cuvinte se apĕră fórte bine, rĕspundênd la expectorările procurorului.

In replica sa *procurorul* recomandă lui Albini, că décă nu va fi acasă cândva, sĕ pună alt proprietar la tipografiă în locul sĕu! *(ilaritate).*

La órele $1^1/_4$ Dr. *Iancsó* în numele juraţilor enunţă verdictul, în înţelesul căruia *Albini e achitat, ér Ciontea cu 9 contra 3 declarat de vinovat.*

La $3^1/_2$ óre tribunalul enunţă hotărîrea, după care tribunalul, *fiind-că nu vede în verdictul curţii nexul causal* (causalis nexus) *suspinde verdictul Curţii cu juraţi.*

Asta este prima decisiune de acest fel din partea tribunalului de pressă din Cluşiu.

Aleco.

Compas românesc, anuar financiar pe 1895 anul III, de *Petra-Petrescu* a apărut şi conţine datele interesante asupra tuturor aşedămintelor nóstre de banĭ, 45 la numĕr, anume: membrii direcţiunilor, ai comitetului de supraveghiare, şi funcţionarilor, şi bilanţurilor.

După acestea urméză o tabelă statistică asupra tuturor băncilor, din care se vede situaţia fiă-cărei băncĭ în parte. Din ea se vede, că: *activul* băncilor este de *= 18,900.000 fl.*; *depunerile = 10.700.000 fl.*; ér *profitul* curat la tóte = *117,000 fl.*

Pe lângă datele acestea, în anul present se începe publicarea părţii I din *Legea comercială*, care este indispensabilă pentru fiă-cine, care se ocupă cu afacerĭ de comerciu. Partea acésta tractéză următórele materii: *Comercianţi în genere*, registrele comerciale, firmele, procurişti şi plenipotenţiaţi comercialĭ, personalul ajutător; *societatea colectivă*, relaţiile de drept ale societarilor între sine şi faţă de-a treia persónă, disolvarea societăţii şi repăşirea singuraticilor din ea, lichidarea, prescripţiunea părelor faţă de societate; *societatea în comandită; societatea pe acţii*, relaţia de drept a acţionarilor între sine, adunarea generală, direcţiunea, comitetul de supraveghiare, disolvarea societăţii pe acţii, societăţile pe acţii esterne, disposiţiile penale; *asociaţiunile*, relaţiile de drept ale societarilor între sine şi faţă de a treia persónă, adunarea generală, direcţiunea şi comitetul de supraveghiare, disolvarea asociaţiunei, prescripţiunea părelor faţă de societarĭ.

Ca adaus sĕ mai publică dilele calendarului pe 1896, tragerile la sorţĭ ale efectelor şi taxele de timbru.

Sĕ póte procura dela autorul în Braşov. Preţul 1.50 coróne, pentru România 2 lei.

SCIRĬ ULTIME.

Făgăraş, 18 Decemvre. La alegerile de funcţionarĭ administrativĭ, ce s'au făcut erĭ aicĭ, a triumfat volnicia revoltătóre a fişpanului Bausznern. *Românii, deşi aveau majoritatea voturilor, au perdut patru posturĭ.* Protonotarul Ioan *Turcu*, unul din cei mai harnicĭ şi mai conscienţioşĭ funcţionarĭ ai comitatului, n'a fost pus în candidaţiă. De-asemenea n'au fost puşĭ în candidaţiă: Ión *Şenchea* asesor la sedria orfanală, *Popa-Radu Aron* vice-notar la comitat şi *Pop-Gridanul*, fost pretor la Bran.

Dintre numĕroşii concurenţĭ la *postul de vice-şpan*, între carĭ şi protopretorele român dela Sălişte Dr. Liviu Lemeny, au fost puşĭ în candidatiă: Kapocsányi Mor, Nagy Sándor şi Benedek Gyula. Cerêndu-se votare nominală, *Românii s'au abstinut dela vot.* A reeşit Kapocsanyi cu unanimitate de voturĭ.

La *postul de protonotar* a fost candidat protopretorele dela Şercaia, Alexandru *Bele*. La postul de *vice-notar I* n'a fost pus în candidaţiă *nimenea*; *vice-notar II*: Mihail Bardoşi.

La *posturile de fisolgăbirĕi* au fost puşĭ în candidaţiă *numai câte unul* pentru fiă-care post, anume: pentru Făgăraş *Herszényi*, pentru Şercaia *Benedek* Artur, pentru Bran *Borosnyai*, pentru Arpaş *Bisztrai*.

Pentru *patru posturĭ de solgăbirĕi* au fost puşĭ în candidaţiă numai următorii *trei*: *Rednic*, *Szoboszlay* şi *Wones*.

La *sedria orfanală*: preşedinte singurul candidat Nagy Sándor. Asesor I: *Bocskor*; pentru postul de asesor II, care după însa-şĭ declaraţiunea fişpanului era în us de-a fi ocupat în tot-déuna de un Român, astă-dată *n'a fost pus în candidaţiă nimenea.* — Cassar: singurul candidat ovreul *Grünfeld.* Controlor: singurul candidat *Scurtu.*

Pentru postul de fiscal au fost puşĭ în candidaţiă: advocatul Dr. Andreiu Micu şi Dr. Rosenberger. *A reeşit Micu cu 91 voturĭ* contra 38 voturĭ ale lui Rosenberger. Acesta a fost *singurul post, la care au votat şi membrii românĭ.*

Pentru tóte posturile s'au aflat concurenţĭ românĭ, comisia de candidare însĕ a refusat a-i pune în candidaţiă. Ast-fel dintre funcţionarii românĭ de până acum şi-au perdut postul 4, au mai rĕmas în funcţiune 5 (Al. Bele, Bardoşi, Dr. Micu, Rednic şi Scurtu.

Decursul adunărei furtunos. Membrii românĭ indignaţĭ la cume.

Scirĭ telegrafice.

Budapesta, 19 Decemvre. Mareşal al curţii în Ungaria a fost numit contele Ludovic Apponyi. El va face parte din casa civilă a Majestăţii Sale.

Viena, 19 Dec. Ca în toţĭ anii şi astadată Monarchul a dat erĭ în diua de Sf. Nicolae un prând în onórea Ţarului şi a bĕut în sănătatea lui.

DIVERSE.

Orecând-va şi astădĭ. Celeritatea năilor din marea atlantică în cei din urmă 50 de anĭ s'a triplicat. Maşina năei, mai 'nainte representa 70 puterĭ de cai, ér vapórele de astădĭ represintă 10,000 puterĭ de cai. Presiunea aburului s'a urcat dela 13 pundĭ la 200 pe fiă care ţol quadrat. La tot casul acum un pund de cărbunĭ desvóltă o putere de patru orĭ mai mare, ca până acum. Astădĭ vapórele percurg aşa de iute oceanul, precum percurg locomotivele uscatul. Astădĭ, pornesce o naie din Londra spre New-York şi se reîntórce érăşi la Londra în timp de 14 dile. Orĭ cine póte astădĭ călĕtori din Londra la Bombay în timp de 13 dile şi din Southampton la Capul de bună *speranţă* în $13^1/_2$ dile.

Cel mai vechiu diar din lume. In China se află diarul cel mai vechiu din lume, el apare din anul 911 d. Christos. Mai înainte eşia numai odată pe sĕptămână, astădĭ însĕ, apare de trei orĭ pe di. Şi nu constă numai din nesce foi, ci chiar din cóle întregĭ, carĭ tóte sunt pline de noutăţĭ. Apariţiunea diarului stă sub imediata supraveghiare a împĕratului. Colaboratorii sunt peste mĕsură diligenţĭ. Mijlocul ce-i îndémnă la lucru sunt — loviturile de baston. Dintre colaboratorĭ trei sunt espeditorĭ, ér ceilalţĭ sunt membrii ai academiei de sciinţe.

Şcólele poporale din Londra. In Londra, capitala Angliei, sunt 433 şcóle poporale, pentru 483,000 de băeţĭ. In cei 25 de anĭ din urmă s'au clădit şcóle pentru 12 milióne florenĭ. In şcólele poporale din Londra sunt 12,000 de învĕţătorĭ şi învĕţătóre. Cheltuelile pe an sunt 18 mil. flor. In Londra sunt 750,000 băeţĭ obligaţĭ la şcólă, dintre aceştia 230,000 cercetéză şcóle confesionale, 30,000 şcóle private poporale şi 500,000 şcóle poporale publice.

Literatură.

A apărut Nr. 4 din al III-lea an al jurnalului **„Amicul progresului român“** cu un sumar bogat şi variat. „Amicul progresului român“ este un jurnal eminamente instructiv, un fel de *enciclopedie*, dând un resumat al mişcării intelectuale a spiritului uman şi desvoltând situaţiunea sciinţelor practice la noi. Scopul acestui preţios jurnal este popularisarea sciinţelor în general, graţie articulelor originale datorite condeiului celor mai bunĭ scriitorĭ românĭ. Abonamentul 15 lei pe an. Administraţia, 140 Str. Ţĕranilor în Bucurescĭ (România).

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.35
Renta de coróne ung. 4%	98.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	123.40
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.20
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	151.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	139.50
Renta de hârtie austr.	99.50
Renta de argint austr.	100.15
Renta de aur austr.	121.25
Losurĭ din 860	144.50
Acții de ale Băncei austro ungară.	975.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	387.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	352.50
Napoleondorĭ	9.60
Mărcĭ imperiale germane	59.25
London vista	121.—
Paris vista	48.—
Rente de coróne austr. 4%	99.85
Note italiene	44.55

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — óre — m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca și la sĕrbătorĭ.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.